

אתה נמצא ב: דף הבית » בינג' תרבות » הקונספירציות הגדולות של סרטי האנימציה // מאת דורון פישלר

טורים אחרונים

27/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | חשבון הטוויטר של יאיר נתניהו

16/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | אביגדור ליברמן | עוד יכריע גורלות

16/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | ישראל קטורה | אמן לאמן זאב

16/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | ואליד טאהא | פרשע שנאה

16/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | עמיר פרץ | ציירו לו שפם

16/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | הראל ויזל | העוקה והציניות

16/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | האדמו"ר מבעלז | לצפצף על המגפה

16/09/2020
משפיעים לרעה 2020 | הפוזיציה | האוטומטיות של הדעה

16/09/2020
משפיעים 2020 | המחזורים

15/09/2020
משפיעים 2020 | אלדד קובלנץ | נווה מדבר תרבותי

15/09/2020
משפיעים 2020 | מרים פרץ | קונצנזוס ישראלי

15/09/2020
משפיעים 2020 | ג'וליה זהר | לא טחינה, מהפכה

איור: רעות בורץ

הקונספירציות הגדולות של סרטי האנימציה // מאת דורון פישלר

האם המיניונים היו ילדים יהודים בשואה, למה כולם טוענים שהדרדסים אנטישמים או קומוניסטים, איך 'מלך האריות' מעודד סקס, מי שתל בחורה חשופת חזה בסרט מצויר על עכברים ועוד שלל תאוריות אפלות שהרגו את התמימות

בינג' תרבות, תרבות

מאת דורון פישלר 12/10/2015

המיניונים הם צהובים, קטנים, חמודים, מדברים בקול צפצפני וניזונים מארנקים של הורים בחופש. הורים לילדים – או כל אדם אחר שהיה בקרבת ילדים בשנה, שנתיים האחרונות – לא יכולים להתחמק מהמיניונים. הם נמצאים בכל מקום. לזכותם של המיניונים ייאמר כי מלבד העובדה שהם ממוסחרים מאצבעות הרגליים ועד ליציאת השיער, הם אינם מזיקים. מדובר בסתם דמויות אנימציה חמודות שילדים אוהבים, או לפחות, הם היו כאלה, עד שבסוף יולי התחיל להסתובב בפייסבוק פוסט שחשף עליהם דברים שגרמו להם להיראות חמודים פחות.

"הידעתם? 'מיניונים' (בגרמנית minion = נאמן) הוא הכינוי שניתן לילדים יהודים בשואה שאומצו על ידי מדענים נאצים לצורכי ניסויים. הם עברו חלק גדול מחייהם בסבל ובורות. ומשום שלא ידעו גרמנית היטב, המילים שלהם נשמעו מצחיק עבור הגרמנים. (בתמונה למטה קבוצת ילדים בחליפות צלילה מפלדה רגע לפני שנשלחו להטמין מוקשים תת-ימיים במעמקים)", כך נכתב בפוסט שהפך ויראלי. לטקסט צורפה תמונה בשחור-לבן של אנשים בחליפות צלילה משונות שבאמת גורמת להם להיראות דומים למיניונים, אילו רק היו צובעים אותם בצהוב.

הפוסט הזה התפשט במהירות, אם כי קשה לדעת עד כמה כל הגולשים שנחשפו אליו לקחו אותו ברצינות. היו כאלה שראו אותו מהרגע הראשון כבדיחה; אחרים האמינו, ככל הנראה, לכל מילה והתחילו מיד לקרוא להחרמת 'המיניונים'.

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונוכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה	אתר האינטרנט אינו זמין בפרוטוקול IPv6	חיבור האינטרנט אינו תומך בפרוטוקול IPv6					

דיווח הפרה

הצהרת נגישות

איפוס הגדרות

ילדים יהודים בשואה? 'המיניונים'

הפוסט, כמובן, הוא בולשיט מוחלט. אף משפט בו אינו נכון. המילה "מיניון" לא מגיעה מגרמנית אלא מאנגלית – שפת המקור של הסרט; אין שום ידיעה על השימוש בכינוי הזה כלפי ילדים יהודים על ידי הנאצים; והתמונה המצורפת – האמיתית, יש לומר – צולמה בשנת 1908, הרבה לפני שהנאצים התארגנו. מצולמים בה אנשי צוות – מבוגרים אגב – של צוללת, הלבושים בחליפות צלילה ניסיוניות.

כדי לגלות שהפוסט שקרי לא היה צורך אפילו בחקירות של צילומים היסטוריים, רק לעקוב אחריו עד למקור: המשתמש הישראלי הראשון שפרסם את הפוסט בעברית תרגם אותו. כך מתברר, מספרדית, והביא לינק לגרסה מוקדמת יותר, שהועלתה על ידי משתמש פייסבוק דובר ספרדית. בזמן פרסום הסטטוס העברי, ערך כותב הסטטוס הספרדי עדכון שבו אמר בגלוי: "האמור כאן אינו נכון, ונכתב רק כמעין ניסוי חברתי".

זה שקר, זה לא סביר וזה לא קשה להפרכה. ובכל זאת, תוך דקות הפך הסטטוס לנפוץ מאוד. בעולם השמועות הפייסבוקי מתפרסמים מדי שעה מיליוני פוסטים, ורובם מתפוגגים בן רגע. רק אחוז זעיר של פוסטים זוכים לווריאציות. סיפור הקונספירציה של המיניונים היה אחד מהם. מתברר שהרעיון שלמיניונים התמימים ישנה משמעות מרושעת היה שווה לייק או שיתוף.

נאציזם וקומוניזם בחסות הדרדסים

זו לא הפעם הראשונה שבה דבר כזה קורה. הניסיון לקשור לדבר תמים, צבעוני וילדותי משמעות סודית אכזרית או אפלה מוכיח את עצמו כיעיל פעם אחר פעם. ה"תיאוריה" בנוגע למיניונים היא רק האחרונה בשורה ארוכה של שמועות, פרשנויות ותאוריות קונספירציה בנוגע לסרטים, סדרות ודמויות מצוירות, שהתחילה שנים רבות לפני שהיה פייסבוק או אינטרנט. היום קוראים לסיפורים האלה פוסטים ויראליים; פעם נהגו לקרוא להם אגדות אורבניות, והם היו נלחשים ומסופרים מפה לאוזן, בעיקר במסיבות, הפסקות וספסלים אחרים של אוטובוסים.

הדרדסים

המקביל המוכר ביותר למיניונים הוא הדרדסים: גם הם יצורים חד-צבעיים ומרובי וריאציות, שילדים אוססביים כלפיהם, ובשיאם, הופיעו על כל סט מצעים ושקית שוקו שלא נמלטו בזמן. ילדי שנות ה-80 וכלו להעיד שתיאוריות הקונספירציה על הדרדסים נפוצו כבר אז, והן שרדו בדרך זו או אחרת עד היום. בין שלל התאוריות והשמועות הרבות, בלטו שתיים מרכזיות. הראשונה שבהן טענה כי הדרדסים אנטישמים: הם חובשים מצנפות לבנות, בדיוק כמו הקו קלוקס קלאן. נוסף על כך, גרגמל, אויבם המר והאכזר של הדרדסים, הוא למעשה יהודי – הוא נראה כמו קריקטורה אנטישמית, ואילו שמו המקורי של התחול שלו ("תחתול" בגרסה העברית) הוא עזראל, שם יהודי מובהק. וגם: באחד הפרקים הם מצדיעים במעול יד כאשר דרדסבא קורא לעברם: "כולם בשביל דרדס – ודרדס בשביל כולם". על פי התיאוריה השנייה, הדרדסים קומוניסטים: הם חיים במעין קומונה, כולם שווים ולמעשה כמעט זהים זה לזה, והם אינם משתמשים בכסף. חוץ מזה, הם מעריצים את המנהיג שלהם, דרדסבא, הלבוש אדום, ואילו גרגמל, המנסה לתפוס אותם כדי להפוך אותם לזהב, מייצג את הקפיטליזם המרושע.

לא יכולתם לעבור ילדות בארץ בלי להיחשף לאחת משתי התיאוריות המרכזיות, אם לא לשתייהן; גם היום הן עדיין חיות וקיימות בפורומים באינטרנט. ושתייהן, כמובן, מופרכות. גרגמל לא באמת נראה כמו קריקטורה אנטישמית: השוואה לקריקטורות נאציות המציגות יהודים מלמדת

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונוכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה	אתר האינטרנט אינו זמין בפרוטוקול IPv6	חיבור האינטרנט אינו תומך בפרוטוקול IPv6					

דיווח הפרה

הצהרת נגישות

איפוס הגדרות

גדול שבדגש סביר הוא הסמל הממוסמט מעל עין סרטי האנימציה, ובמקרה של סרטי האנימציה האחרים, ישנם סמלים אחרים שגורמים להם להיראות כסמלים אחרים. שערורייה: האומנם חברת דיסני שתלה בסרט מסר מיני סודי? ובכן, אם עוצרים את הסרט בפריים המסכים הזה נראות בשמים אותיות מעוותות שניתן לפרש אותן כמילה "סקס" באנגלית, אבל באותה המידה אפשר היה למצוא את המילה גם בגבעולי עשב, בטיפות מים או בעשרות נקודות אחרות כמעט בכל פריים של כל סרט – כפי שהיו כבר כאלה שחיפשו ומצאו, כביכול כהוכחה למסרים השטניים שאותם מנסה דיסני להעביר. מופרך ככל שיהיה הסיפור, דיסני לא לקחה סיכונים: במהדורות המאוחרות יותר של הסרט שונתה הסצנה כך שאי אפשר כבר לקרוא בשמים שום טקסט שהוא. אם הכוונה הייתה להזים את התיאוריה, הרי התוצאה הייתה הפוכה לחלוטין: מבחינת המאמינים, מחיקת ה"סקס" מהשמים הייתה הודאה של דיסני בכך שהמילה אכן הייתה שם במקור.

מסרים למבוגרים בלבד? 'מלך האריות' והכיתוב "SEX"

היה קל יותר לפטור את תקרית ה"סקס" כסיפור מופרך שלעולם לא יכול להתרחש במציאות, אלמלא הופעתם של מקרים נוספים של הטמנת מסרים זעירים בסרטי אנימציה, ובסרטי דיסני בפרט. כמה שנים קודם לכן נפוצה שמועה, שלסיקה ראביט מסתובבת ללא תחתונים. השמועה הזאת לא הייתה חסרת בסיס: אכן יש פריימים בודדים שבהם ניתן להבחין במה שנראה כמו שיער ערווה של הדמות המצוירת. דבר דומה התגלה ב-1999 בגרסת הדייזי של הסרט המצויר 'הפרתקאות ברנד ובאנקר': צילום של אישה חשופת חזה הושלל בשני פריימים שונים של הסרט. בלתי אפשרי להבחין בו בצפייה רציפה רגילה – אבל מעבר פריים אחרי פריים מגלה שהצילום באמת נמצא שם. העניין התגלה ימים בודדים אחרי שהופץ הדיסק – ודיסני מיהרה לאסוף ולהשמיד את כל העותקים ולהפיץ גרסה מתוקנת. בשני המקרים הסיבה הרשמית הייתה טעות של האנימטורים או הלצה של עובד כלשהו בפיתוח הפילם, אבל עבור מי שממילא נוטה להאמין שדיסני שותלת מסרים קלוקלים סודיים – המקרים האלה מהווים חיזוק נוסף.

אמונה בתיאוריות קונספירציה מסוגים שונים היא תופעה אוניברסלית. מחקר מקיף בנושא שערכו שני חוקרים מאוניברסיטת מיאמי, פרופ' ג'וזף אוסקינסקי ופרופ' ג'וזף פרנט, מצא שתיאוריות כאלה נפוצות לאורך כל התקופה שהמחקר עסק בה – מ-1890 ועד היום – ושהן נפוצות בכל שכבות ופולי האוכלוסייה: גברים ונשים, עשירים ועניים, ימנים ושמאלנים. המחקר עסק בתיאוריות אמריקאיות, אבל קל לראות שהמצב דומה בכל העולם. אופי השמועות, כמו גם התכנים שבהם הן עוסקות, משתנה ממקום למקום: בישראל רבות מהשמועות הפופולריות ביותר עוסקות באנטישמיות או נאצים – שהרי העולם כולו נגדן; בארצות ערב ניתן לשמוע שמועות כמעט זהות, אלא ששם הטענה היא שהמסרים הם אנטי-אסלאמיים, ולפעמים פרודיוניים. והנה דוגמה שלא מגיעה מעולם האנימציה לילדים אלא מתחום הצרכנות: טענה נפוצה באינטרנט דובר הערבית גורסת שהלוגו של קוקה קולה הוא למעשה תמונת ראיה של הכיתוב בערבית "לא מוחמד, לא מכה", שמבטא את הלעג של החברה הפרו-ישראלית לאסלאם. ואם תחליטו להחרים את קוקה קולה ולעבור לפפסי, גם זה לא יעזור, כיוון שהשם "Pepsi", על פי שמועה נפוצה אחרת, הוא ראשי תיבות בניחוח ציוני של "Pay Every Penny (to) Save Israel". בארצות הברית, מעוז הנצרות השמרנית, תיאוריות הקונספירציה שסרטי דיסני נושאים מסרים שטניים או מיניים – שהרי אין דבר שמפחיד את הדתי השמרן יותר מהרעיון שלילידי ייחשפו לסקס. סרטי ילדים הם "נשאים" נפוצים של תיאוריות קונספירציה, כיוון ששום דבר לא יכול להיות מרושע יותר מאשר פנייה אל ילדינו התמימים.

טרגדיית האחיות היפניות

לא כל התיאוריות והשמועות עוסקות בעניינים נפיצים כמו גזע, מין ודת על גרורותיהם. לפעמים מדובר במסרים ורעיונות שאפשר להתמודד

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונוכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה	אתר האינטרנט אינו זמין בפרוטוקול IPv6	חיבור האינטרנט אינו תומך בפרוטוקול IPv6					

דיווח הפרה

הצהרת נגישות

איפוס הגדרות

שלום במידה כמעט גרנטית. לכן כמעט מובן מאליה שהאגדה מספרת שיש להם צו אפל. השמעה אמורת של סדרה היה במקור פרק סיום סודי, שצנזר ולא הוקרן בארץ (על פי גרסאות מסוימות, הסיבה לכך היא שילדים שצפו בפרק ביפו סבלו מדיכאון, וכמה מהם התאבדו). בפרק הזה מתעוררת אחת הדמויות ומגלה שכל הסדרה, האירועים בה והדמויות שבה לא היו אלא דמיון. בגרסה מסוימת של האגדה, מי שמתעורר הוא סנופקין, אחד מגיבורי הסדרה (שבניגוד לרוב הדמויות האחרות, לא נראה כמו חייה דמיונית בעלת זנב אלא כמו אדם רגיל), ומגלה שבני משפחת המומינים היו יצירה בשם "חיים מושלמים" שכתב בעצמו – או לחלופין, שהם היו בסך הכול הזיית סמים (מה שמקבל "תמיכה" מכך שסנופקין מעשן מקטרת באופן קבוע). בגרסה קיצונית עוד יותר של האגדה, נטען שהסדרה כולה הייתה הזיה של ילד יהודי בשואה, בדרך לתא הגזים. כי בלי קצת שואה אי אפשר, כנראה. הקשר היחיד של האגדה הזאת למציאות הוא שאכן קיים פרק אחד של 'המומינים' שהופק אך לא שודר בארץ, מסיבה כלשהי. זה לא הפרק האחרון של הסדרה, ובוודאי שהוא לא כלל שום גילוי מרעיש על טיבן של הדמויות.

למעשה מדובר באחת מתוך ז'אנר שלם של אגדות כאלה: על עשרות סדרות נטען כי למעשה רק דמות אחת מתוכן קיימת במציאות, והיא מתה/גוססת/כלואה במוסד לחולי נפש, שם היא הוזה את כל יתר הדמויות. קל למצוא "ראיות" לתיאוריה כזאת בכל סדרה שכוללת אלמנטים פנטסטיים: גם 'הדרדסים', 'הזרובים', 'הקטקטים' היו יכולות להיות הזיה של ילד יהודי בשואה, באותה המידה.

אגב, ישנה סדרה אחת שבה המצב המקאברי הזה הוא לא תיאוריית מעריצים משונה, אלא חלק מהקאנון של הסדרה: 'גארפילד'. החתול השמן וחובב הלזניה הוא הדבר הרחוק ביותר האפשרי מכל מסר אפל, ובכל זאת: המקור של גארפילד הוא סדרת קומיקס-סטריפ – "רצועות" קומיקס של שלושה ציורים בכל פעם, שהופיעו בעיתונים היומיים, וכללו בדרך כלל בדיחה אחת על העצלנות של גארפילד, הפתיות של אדונו ג'ון או הטיפשות של הכלב אודי. אלא שלאורך שבוע אחד, באוקטובר 1989, הופיע באותו קומיקס סיפור שהוא שונה לגמרי מכל דבר אחר שהופיע ב'גארפילד' לפניו או אחריו. בסיפור הזה, גארפילד מתעורר לבדו בבית נטוש ועזוב, ללא אוכל וללא חברים; בייאוש הוא מדחיק את מצבו ומדמין את ג'ון ואודי לצדו. קבוצת הפרקים מסתיימת בטקסט תמוה על כוחו של הדמיון, ולאחריה, המילה המאיימת "סוף". הרמז העבה הוא לכך שגארפילד, למעשה, הוא חתול מורעב שחי לבדו בבית נטוש, והוזה לעצמו חיים טובים יותר שבהם יש לו בעלים ואוכל. גרוע מזה: ייתכן שזה תמיד היה המצב, ואף אחת מהדמויות האחרות ב'גארפילד' לא הייתה קיימת מעולם.

רמזים לפרשיית רצח בפרק 'השכן הקסום שלי' טוטורו

ברובם המכריע של המקרים, מאחורי השמועות האלה אין כלום. אבל התופעה הזאת ממשיכה לקרות: לאורך עשרות שנים, מהדרדסים ועד המיניונים; ואולי קילומטרים, מישראל ועד יפן – מעריצים ממשכים למצוא משמעויות קודרות ונסתרות בדברים הצבעוניים והקלילים ביותר. ניתוח יתר הוא דבר שמעריצים עושים. בין אם אתם אוהבים את 'מלחמת הכוכבים', את 'באפי קוטלת הערפדים', את 'סטאר טרק', 'מלך האריות', 'המומינים' או ספר תהילים – אם קוראים אותם וסורקים אותם שוב ושוב, פרטים קטנים ושוליים מתחילים להדקק ולקבל חשיבות שלא דווקא הייתה להם במקור. העניין הזה גורם כמעט תמיד להיווצרותן של תיאוריות מעריצים ופרשנויות מרחיקות לכת של הטקסט, ולעתים קרובות אלה עשויות להפתיע אפילו את היוצר המקורי. והגבול בין פרשנות, תיאוריית מעריצים ותיאוריית קונספירציה הוא לפעמים מטושטש. להציג את קווי הדמיון בין כפר הדרדסים לבין גן העדן המרקסיסטי – זוהי פרשנות לגיטימית ואפילו מסקרנת לסדרה. לטעון שיוצר 'הדרדסים' ניסה בפועל לטשטש את מוחם של הצופים הצעירים והנחמים להשפעה בעזרת מסרים אנטישמיים סודיים – זוהי כבר תיאוריית קונספירציה. תיאוריות מעריצים הן מעין תרגילים מחשבתיים, דרך חדשה להסתכל על טקסט מוכר; אלא שהן בקלות יכולות לחמוק ולהפוך ל"אמת סודית", לאמונה שליוצרים באמת הייתה כוונה נסתרת, ושהכול קונספירציה של האילומינט. ותיאוריות קונספירציה על האילומינטי סובלות, רובן ככולן, מבעיה משותפת אחת: הן אינן נכונות.

שמועות, אגדות ותיאוריות, אם הן מופצות מפה לאוזן או בפייסבוק, פועלות על פי החוק הראשון של תורת האבולוציה: החזק שורד. שמועה שאינה מעניינת – לא תופץ. סיפור שאינן "חזק" מספיק פשוט לא יזכה לשיתופים, וירטואליים או פיזיים. מכאן שיש משהו חזק במיוחד בניגוד הזה: למצוא את הדבר הכי אפל במקום הכי תמים לכאורה. עובדה שזה עובד. טיפשי ככל שיהיה, 'הדרדסים' הם אנטישמיים או 'המיניונים' הם נאצים' הם רעיונות חזקים מספיק כדי שיהיו הרבה אנשים שילחצו על כפתור השיתוף בפייסבוק ויעבירו אותם הלאה.

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונוכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה	אתר אינטרנט אינו זמין בפרוטוקול IPv6	חיבור אינטרנט אינו תומך בפרוטוקול IPv6					

דיווח הפרה

הצהרת נגישות

איפוס הגדרות

המרושע התורן – מהפרעונים ועד נפוליאון. בין השאר, הם בנו את הפירמידות, ותרשים הפירמידה שעל פיו הם עובדים מזכיר את הפירמידה שעל שטרות הדולר. והראיה הניצחת – אולפן האנימציה שמייצר את סרטי המיניונים, וששמו מופיע בבירור לפני כל סרט שלהם, נקרא Illumination – רמז ברור לאילומינטי.

השורה התחתונה: שטות גמורה.

טום וג'רי

התיאור: קיים סרטון שבו טום וג'רי מתאבדים.

הראיות: על פי השמועה, בסרטון האחרון שהופק בסדרה בביתה המקורי – אולפני האנה ברברה – טום וג'רי מתיישבים על פסי רכבת ומחכים להיכנס. במפתיע, הכול נכון בשמועה הזאת מלבד עובדה אחת – זה לא היה הסרטון האחרון. בסרטון 'Blue Cat Blues' טום מתאהב בחתולה, היא בוגדת בו, וביאושו הוא מתיישב על מסילת ברזל וממתין לרכבת שתבוא לדרוס אותו. ברגעים האחרונים של הסרטון ג'רי מצטרף אליו גם הוא ומתיישב לידו, ונשמעת צפירת רכבת. זהו סרטון מוזר ומאוד לא שגרתי בסדרה, והוא כמעט שלא הוצג בטלוויזיה, אבל הוא קיים. כמובן, זה לא הפריע לטום וג'רי לחזור לחיים ולהמשיך לרדוף זה אחר זה במשך עשרות שנים לאחר מכן.

השורה התחתונה: זה נכון!

ג'סיקה ראביט

התיאור: אם עוצרים את הסרט 'מי הפליל את רוג'ר ראביט' בדיוק ברגע הנכון אפשר לראות את ג'סיקה ראביט ללא תחתונים.

הראיות: אכן ישנם פריימים בודדים בסרט, כשבוב הוסיקס וג'סיקה ראביט – אשתו האובר־סקסית של רוג'ר – מזרקים מתוך מכונת, שבהם השמלה בעלת השטע העמוק של ג'ב' ראביט מוסטת הצידה, מה שמאפשר מבט סטייל 'אינסטינקט בסיס' אל אזורים תחתונים. באשר למה שרואים שם – התשובה היא, כמובן: קצת צבע. האם מדובר במשהו שאמור לייצג שיער ערוה – שאנימטור כלשהו הצליח להגניב לתוך סרט לכל המשפחה – או בתחתונים, פחות ברור; על כל פנים, גרסאות מאוחרות יותר של הסרט כמובן תיקנו את הפריימים האלה כדי לשמור על צניעות.

השורה התחתונה: תיאוריית הקונספירציה לגבי מסרים מיינים שהוחדרו במכוון על ידי דיסני – היא שטות גמורה. ככל הנראה, מדובר באנימטור ששוב.

דונלד דאק

התיאור: דיסני הפיק בחשאי סרטון תעמולה נאצי שבו דונלד דאק לובש מדי נאצי ומצדיע במועל יד.

הראיות: תמונות מתוך הסרטון האבוד לכאורה, שבהן נראה הברזוד במדים הכוללים צלב קרס, ומשמשות כאחד הטיעונים הבולטים בניסיון להאשים את וולט דיסני באנטישמיות – כשלעצמה שמועה עקשנית. נכון בהחלט שהתמונות האלה לקוחות מסרטון רשמי של חברת דיסני, שהופק בשנת 1943. הסרטון נקרא "Der Fuehrer's Face", והוא זכה באותה שנה באוסקר לסרט האנימציה הקצר הטוב ביותר. וזה אכן סרט תעמולה – אבל אנטי־נאצי: דונלד נאלץ לעבוד במפעל פצצות נאצי ולקרא "הייל היטלר" שוב ושוב, עד שהוא מתעורר במיטתו שבארצות הברית, מנשק את פסל החירות ואומר בקולו הברזודי, "כמה שאני שמח להיות אזרח אמריקאי!".

השורה התחתונה: נכון מאוד, אבל בדיוק להפך.

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונוכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה	אתר האינטרנט אינו זמין בפרוטוקול IPv6	חיבור האינטרנט אינו תומך בפרוטוקול IPv6					

דיווח הפרה

הצהרת נגישות

איפוס הגדרות

בובספוג מכנסמרובע

התיאוריה: כל הדמויות בסדרה הן תוצאה של ניסויים גרעיניים.

הראיות: 'בובספוג מכנסמרובע' מתרחשת בקרקעית הים, במקום ששמו "ביקיני בוטום". במציאות, מן המפורסמות הוא שאיי ביקיני היו אחד המקומות שבהם ארצות הברית ערכה ניסויים בפצצות גרעין. צורתו של ענן הפטרייה האטומי מופיעה בסדרה לא מעט, ואת היצורים המוזרים שממלאים אותה – ספוגי ים צהובים מדברים, ופולנקטון מגודל, למשל – ניתן להסביר כמוטציות שנוצרו מהקרינה הגרעינית שדלפה מאותם ניסויים.

שורה תחתונה: אפשר להגיד הרבה דברים על בובספוג, אבל אף אחד מהם לא קשור לחיים עצמם. ובקיצור: נו, באמת.

שאלתיאל קוואק

התיאוריה: דולף הוא היטלר.

הראיות: הדמיון בין השם דולף לשם אדולף, הדמיון בין סמל המפלגה של דולף לסמל האס-אס, הדמיון בשערם של שני המנהיגים. ועוד פרשנות: דולף צבע את מקורו בשחור, כיוון שהוא לא עורב במקור, בדיוק כפי שהיטלר בכלל היה אוסטרי.

השורה התחתונה: זו בכלל לא תיאוריית קונספירציה ואין כאן שום סאבטקסט. יותר ברור מזה – אין.

צ'ארלי בראון

התיאוריה: צ'ארלי גוסס מסרטן והוא חולם את כל רצועת הקומיקס 'פינאטס'.

הראיות: הילד קירח.

השורה התחתונה: קל מאוד להיגרר לתיאוריה הזו, בעיקר מפני שהחיים שלו די מסובכים וכלום לא הולך לו. מצד שני, היה מצופה שילד חולה יחלום דווקא דברים חיוביים. בקיצור, מופרך.

אוטובוס הקסמים + קפטן פלאנט

התיאוריה: הילדים מ'אוטובוס הקסמים' גדלו להיות הנערים מ'קפטן פלאנט'. הנערים עברו על ידי גאיה, אלת האדמה, שטיפת מוח שבה הם שוננו שלמדו ביחד כילדים בכיתה של גברת פריזל.

הראיות: שתי תמונות שוות אלפיים מולקולות דנ"א.

השורה התחתונה: מפתה להאמין בזה, אבל לא.

לא רק לילדים: על קונספירציית "הסוף הרע" בסרטי המבוגרים

מסרים שטניים סודיים נוטים להתחבא, משום מה, בעיקר בסרטי ילדים. יש מעט מאוד סרטים למבוגרים שלגביהם נטען כי ניתן למצוא בהם את המילה "סקס" מוחבאת – אולי משום שבסרטים כאלה אפשר לומר את המילה "סקס" בקול רם, ואף אחד לא יתעלף מרוב שוק.

כמובן, גם בסרטים כאלה נפוצות תיאוריות ופרשנויות שמזכירות תיאוריות קונספירציה; במקרים רבים הן מבקשות לפתור "חידות" שהסרט עצמו משאיר פתוחות. למשל: חלק גדול מעלילת 'ספרות זולה' עוסקת במרדף אחרי מזוודה שבה יש משהו חשוב. אבל מה בעצם יש במזוודה – הסרט לא מראה לנו. פרשנות ידועה אחת אומרת שתכולת המזוודה היא למעשה הנשמה של הגנגסטר מרסלוס וואלאס, שנמכרה לשטן.

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונוכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה	אתר האינטרנט אינו זמין בפרוטוקול IPv6	חיבור האינטרנט אינו תומך בפרוטוקול IPv6					

☐ דיווח הפרה
 ☐ הצהרת נגישות
 ☐ איפוס הגדרות

רוצים לקבל כתבות נבחרות של 'ליברל' ישירות למייל? הירשמו לניוזלטר שלנו

המייל שלך

שלח

☒ אני מאשר/ת קבלת ניוזלטרס ומידע פרסומי מאתר ליברל

עוד באותו הנושא

מה לגבי 'ארוחת בוקר בטיפאני'? הטור של לילך וולך <<

19/09/2019

(מעולם לא) היינו בהפסקה! // על כל הדמויות הנצחיות של 'חברים' <<

14/01/2019

על האמהות // דמות אחת בחודש מאת גדי להב <<

08/09/2019

רון לשם // מראה שחורה <<

11/10/2019

הנקראות ביותר

משפיעים 2020 | אביגדור ליברמן | עוד יכריע גורלות

משפיעים 2020 | ואליד טאהא | פושע שנאה

משפיעים 2020 | חשבון הטוויטר של יאיר נתניהו

משפיעים 2020 | ישראל קטורה | אמן לאמן זאב

סגירה	ניווט מקלדת	ביטול הבהובים	מונוכרום	ספיה	ניגודיות גבוהה	שחור צהוב	היפוך צבעים	הדגשת כותרות
הדגשת קישורים	הצגת תיאור	תיאור קבוע	גופן קריא	הגדלת גופן	הקטנת גופן	הגדלת מסך	הקטנת מסך	סמן גדול
סמן שחור	מצב קריאה	אתר האינטרנט אינו זמין בפרוטוקול IPv6	חיבור האינטרנט אינו תומך IPv6 בפרוטוקול					
איפוס הגדרות הצהרת נגישות דיווח הפרה								

פוליטיקה	ניזולטר	גלריית שערים
תקשורת	הזמנת גיליון	משפיעים 2020
תרבות	מנוי למגזין	משפיעים 2019
כלכלה	צור קשר	משפיעים 2018
טורים	מדיניות פרטיות	משפיעים 2017
בחירות 2019-2020	על המגזין	20 שנה לשלטון נתניהו
תמונת מצב	הכותבים	20 שנה לרצח רבין
בינג' תרבות	ראשי	בחירות בארה"ב 2016
		תוכן מקודם